

Huolestuttava Post-Trib asenne

Biblical Audio Commentary – A Disturbing Post-Trib Attitude

Posted by Gary Ritter | November 25, 2022

<https://rumble.com/v1x37za-biblical-audio-commentary-a-disturbing-post-trib-attitude.html>

Transkriptio:

Niiden keskuudessa, jotka uskovat Ahdistuksen jälkeiseen Tempaukseen, on nousemassa esiin huolestuttava asenne. Yksi asia, jota olen yrittänyt aiemmin tuoda esiin, on se, että vallitseva ajattelutapa on aivan erilainen, koskien ennen Ahdistusta tapahtuvaa Tempausta verrattuna sen jälkeen tapahtuvaan Tempaukseen. Monet meistä pre-Trib leirissä olevista ovat yksinkertaisesti väsyneitä ja valmiita antamaan tämän maailma niille, jotka sitä niin kovasti haluavat. Tiedämme, ettei tämä ole kotimme ja olemme päässeet sopuun siitä luopumisesta. Mikään ei voisi ilahduttaa meitä enemmän kuin se, että Jeesus ilmestyy pilvissä pasuunan äänen saattelemana ja kutsuu meidät tykönsä. Kuinka kunniakasta ja ihanaa! Miten suurenmoinen toivo meillä onkaan Herramme lupauksessa ottaa meidät pois kuin Morsiamen, joka olemmekin ja viedä meidät Isänsä taloon, jossa Hän on valmistanut meille paikan.

Vastakohta ovat ne – kristityt ja sekulaarit – jotka kaivautuvat tähän maailmaan kaikella, mitä heillä on. Tunnet kristittyjä, jotka tekevät näin, koska he puhuvat väistämättä tulevista sukupolvista. He eivät ymmärrä Jumalan profeetallista Sanaa, jossa kerrotaan yksityiskohtaisesti, mitä pian tapahtuu, eivätkä ymmärrä niiden kauhujen laajuutta, joita ihmiset tulevat kohtaamaan Ahdistuksen aikana. Sensijaan he preppaavat ja vyöttäytyvät ja luulevat, että Jumala jotenkin suojelee heitä kaikkien niiden vitsausten läpi, jotka Hän päästää irti maan päälle vihassaan tätä epäuskoista maailmaa kohtaan, puhumattakaan Saatanan vihasta, kun hän tekee kaikkensa tuhotakseen kaiken, mitä Jumala on kutsunut hyväksi.

Edellisessä kommentissani puhuin kristillisestä preppausilmioistä suhteessa Jumalan luonteeseen – sillä uskon, sen mahdottomaksi, että Jumala vaatisi meitä kestämään Ahdistuksen julmuudet sen perusteella, miten tunnemme hänet Raamatusta.

Tässä haluan tarkastella kristillisen preppauksen toista näkökulmaa.

Tiedämme, että Jumala on kutsunut lapsensa olemaan radikaalisti erilaisia kuin maailma. Hän on osoittanut meille, että meidän täytyy pitää katseemme Hänessä ja sydämemme pehmeänä, jotta voimme vastaanottaa niiden siunausten hyvyttä, jota Hän tarjoaa meille. Viisautta, jota Jeesus jakaa vuorisäärnässään, heijastaa näitä totuuksia. Hän sanoo jakeessa Mt. 6:19:

“Älkää kootko itsellenne aarteita maan päälle, missä koi ja ruoste raiskaa ja missä varkaat murtautuvat sisään ja varastavat”.

Luuletko tämän huomioon ottaen, että Ahdistukseen preppaus voisi sopia tähän kuvaukseen.

Minusta se sopii. Mutta se johtaa myös johonkin pahempaan.

Kuten olen sanonut aiemmin, on monia, joiden uskon olevan hyviä ja todellisia kristittyjä, mutta he eivät pitäydy oppiin Tempauksesta ennen Ahdistusta; sensijaan he ajattelevat, että Jeesus tulee vasta seitsemän vuoden loppuessa, joten he ovat Ahdistuksen jälkeiseen Tempaukseen uskovia. Sellaisina he varastoivat ruokaa, ammuksia ja mitä tahansa muuta katsovat tarpeelliseksi kestääkseen tämän planeettamme historian hirvittävimmän ajan.

Se, mikä on tullut tietooni, on tämän preppausmentaliteetin huolestuttavin puoli. Kun he kohtaavat haasteen mahdollisesti jakaa siitä, mitä ovat saaneet jemmauksi, muiden kanssa, jotka eivät ehkä olleet yhtä viisaita – kristittyjä tai sekulaareja – heidän hätäänsä Ahdistuksen aikana, niin ainakin muutamilla heistä näyttää olevan tämän tapainen asenne: "Huono säkä. Et valmistautunut, enkä aio jakaa mitään tavaroistani sinun kanssasi."

Eikö olekin järkyttävää? Mutta yllättääkö se sinut? Jos jonkun sydän on kiinni maanpäällisissä aarteissaan, eikä hän katso ylöspäin Jeesukseen, niin millaista vastausta voisimme odottaa? Tämä on maallinen näkökulma, joka tulee synnin luonnostamme. Muista, että meidän ei tarvitse opettaa pieniä lapsia sanomaan: "Minun!" ja sieppaamaan lelu pois toiselta lapselta.

Tämä jakamattomuus on myös ristiriidassa sen kanssa, mitä opimme alkuseurakunnasta Apostolien teoissa 4:32-35:

“Ja uskovaisten suuressa joukossa oli yksi sydän ja yksi sielu; eikä kenkään heistä sanonut omaksensa mitään siitä, mitä hänellä oli, vaan kaikki oli heillä yhteistä. Ja apostolit todistivat suurella voimalla Herran Jeesuksen ylösnousemuksesta ja suuri armo oli heillä kaikilla. Ei myöskään ollut heidän seassaan ketään puutteenalaista; sillä kaikki, joilla oli maatiloja tai taloja, myivät ne ja toivat myytyjen hinnan ja panivat apostolien jalkojen juureen; ja jokaiselle jaettiin sen mukaan, kuin hän tarvitsi.”

Luulen, että minun pitäisi sanoa näin: Jos Ahdistuksen jälkeiseen Tempaukseen uskovat veljemme ja sisaremme haluavat kuvitella itsensä Jumalan valituiksi, jotka ovat eristettyjä ympärillään lankeavasta Jumalan vihasta ja teeskennellä niin tehdessään edustavansa eräänlaista alkuseurakunnallista liikettä, niin he tarvitsevat sydämen siirron.

Lyhyesti ja ytimekkäästi: Tämä on yksi lisäsy siihen, miksi post-Trib käsitys on harhainen. Sillä on taipumus keskittää huomio väärään paikkaan. Meidän tulee KATSOA YLÖSPÄIN (LOOK UP) ja odottaa odottavaisesti (expectantly) Herramme vapautusta, kun Hän tulee pilvissä. Katseemme pitäminen tässä maailmassa ja sydämemme kiinnittäminen hengissä pysymiseen täydellisen tuhon keskellä ei yksinkertaisesti vastaa sitä, mitä Jumala meiltä odottaa.

Amen, tule, Herra Jeesus!

JAA TÄTÄ